

لطمه به حیثیت ملی

زنان و مردان ایران‌زمین،

پس از هفت سال و هفت ماه جنگ خانمان‌سوز با دشمن تجاوزگر، که با ایثارگری مردم، به‌ویژه نیروهای سلاحدار، به بازپس‌نشینی افتاد و به فراسوی مرزهای قراردادی رانده گردید، ناگهان خبر شکستی افتضاح‌آمیز به گوش ایرانیان رسید. در حالی که از چند هفته پیش بمباران و موشک‌اندازی دولت نژادگرای بعث عراق به شهرها و روستاهای بزرگ و کوچک کشور، که با واکنش درخوری هم روبه‌رو نشد، زندگی ملی را فلج کرده بود و سران جمهوری اسلامی با غوغاگری‌های همیشگی نوید تلافی این دژخویی‌ها را در جبهه‌های زمینی جنگ می‌دادند، شکست مرگبار در شبه‌جزیره‌ی فاو و از دست‌رفتن سرپل‌های آزادشده در غرب اروندرود همچون زنگ خطری برای آینده‌ی ایران به صدا درآمد. هم‌زمان، در پهنه‌ی خلیج‌فارس نیز، امپریالیسم آمریکا به دو سکوی نفتی یورش و وحشیانه کرد و، در جنگی نابرابر، به نیروی دریایی ایران آسیب‌های سخت رسانید و سپس وقیحانه به آوازه‌گری پرداخت.

گرچه زمامداران کشور این شکست و آسیب را به‌پای توطئه‌ی امپریالیست‌ها بر ضد ایران گذاردند، ولی پشتیبانی دولت‌های دست‌نشانده‌ی عرب و کمک رساندن ابرقدرت‌ها به نظام نژادگرای بعث عراق حقیقتی بود آشکار که همواره احتمال فزاینده‌ی آن در ذهن می‌جوشید.

از آغاز هجوم غافلگیرانه‌ی کشور استعمارساخته‌ی عراق به ایران، پیوسته، به میراث‌خواران انقلاب، که بر سریر زمامداری نشسته بودند، هشدار داده شد که زمان یافتن دشمن برخوردار از بازیگری امپریالیست‌ها بسیار زیان‌بار و فرسایشی کردن جنگ سخت خطرناک است؛ ولی سران جمهوری اسلامی، که جز تنگتر کردن دایره‌ی انحصارگری هدفی ندارند، خیلی زود جنگ را، که پیک ویرانی و مرگ بود، به «تنخواه‌گردان سیاسی» بدل کردند تا از رهگذر آن چند صباحی بیشتر بر سریر زمامداری تکیه داشته باشند.

شکست در جبهه‌ی جنوبی جنگ و از دست رفتن بندر فاو، که به حق «گلوگاه خوک وحشی عراق» نامیده شده است، و، اندکی بعد، پذیرش پیشنهاد قلدربانان‌هی سرکرده‌ی تجاوزگران بعثی برای پایان دادن به بمباران و موشک‌اندازی در شکلی خفت‌آور رویدادهای نکبت‌باری است که به‌آسانی نمی‌توان از آن گذشت. چنین شکست‌های تلخی در هر کشور دیگری رخ نموده بود بی‌شک زمامداران آن، اگر هم با پرخاش همگانی روبه‌رو نمی‌شدند، خود با سرشکستگی از کار کناره می‌گرفتند و صحنه را به کسانی که دارای شایستگی درخور باشند وامی‌گذاشتند.

مردمی که به‌تقریب بخش بزرگ کشور خود را ویران، چند صد هزار زن و مرد در رده‌های سنی گوناگون را به‌خون‌تپیده، ده‌ها هزار جوان را دچار نقص عضو و بیش از دویلمیون خانواده را آواره می‌بیند و پیشینه‌ی زشت‌کاری‌های گردانندگان جمهوری اسلامی را هم در بسیاری موضوع‌های سرنوشت‌ساز به یاد دارند چگونه می‌توانند نسبت به آینده‌ی جنگی که برای پیروزی در آن این همه ایثارگری کرده‌اند نگران نباشند. حزب ما با شناختی آگاهانه از روند تاریخ پدید آوردن کشور عراق در پی جنگ جهانگیر یکم را توطئه‌ای استعماری

برای ساختن قانونی ضدایرانی دانسته که، در بستر زمان، ستیزه با بنیادهای انقلاب بیست و دوم بهمن یکهزار و سیصد و پنجاه و هفت را نیز بر عهده گرفته است.

از این رو، از آغاز، این جنگ ناخواسته را با برداشتی ملت‌گرایانه همچون «نبرد میهنی» نگریسته و خواستار دنباله یافتن آن تا پیروزی فرجامین بوده است. با چنین باوری، حزب ملت ایران در طول «نبرد میهنی»، به‌رغم به بیراهه کشانده شدن انقلاب و پای‌مال گردیدن «حقوق ملت» در قانون اساسی و بسیاری زشت‌کاری‌های دیگر، تنها به «قهری خاموش» بسنده و، جز در هنگام‌هایی که وظیفه ملّی ایجاب کرده، از اظهار نظر پرهیز نموده است تا مبدا دشمن بیگانه از برخوردهای درونی کشور بهره‌گیری کند؛ ولی با رویدادهای افسوس‌آور تازه دیگر نمی‌تواند از چاره‌جویی خودداری نماید، چه ایران در خطر و زمان درگذر است.

اکنون هفت روز از حمله‌ی برق‌آسای دشمن، که لطمه‌ی بزرگی به «حیثیت ملّی» زده، می‌گذرد و موج خشم و پرخاش سراسر کشور را فراگرفته است؛ اما زمامداران کنونی و گردانندگان جنگ کوچک‌ترین واکنش امیدآفرینی از خود نشان نداده‌اند و روشن نیست چه برنامه‌ای برای آینده در سر دارند.

در چنین وضع نابهنجاری ضرورت دارد، با ترک شیوه یک‌تازی، دولتی شایسته، که بتواند با زنده‌داشت آماج‌های بنیادین انقلاب «همبستگی ملّی» را بازگرداند، روی کار آید و ساختار کنونی شورای عالی دفاع دگرگون شود و، با پدید آوردن یک سرفرمانده‌ی یگانه از افسران رزم‌آزموده، که همه‌ی نیروهای سلاحدار کشور را در زیر دستور داشته باشد، با بسیج همگانی راستین، حمله‌ای گسترده در سراسر جبهه‌های جنگ آغاز گردد.

باشد مردم آزاده در این جنگ سرنوشت‌ساز و تاراندن همه‌ی نیروهای اهریمنی از این سرزمین خدایی پیروز گردند و ایران به‌خون‌تپیده را در سامانی نو بازسازی کنند.

درد به روان تابناک شهیدان نبرد میهنی، پیروز باد ملت.

دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران